Powszechny

dziennik praw państwa i rządu

dla

cesarstwa austryackiego.

Część XV.

Wydana i rozesłana: dnia 9. Marca 1852.

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

XV. Stück.

Ausgegeben und versendet am 9. März 1852

Część XV.

Wydana i rozesłana dnia 9. Marca 1852.

52.

Rozrządzenie ministerstwa sprawiedliwości z d. 25. Lutego 1852,

obowiązujące w krajach koronnych Austryi niższej i wyższej, w Solnogrodzie, Styryi, Karyntyi, Krainie, Gorycyi i Gradysce z Istryą, w Tryeście, Tyrolu i Vorarlbergu, w Czechach, Morawii, w górnym i dolnym Szląsku;

mocą którego stanowi się, iż sądy i prokuratorstwa we wszystkich pismach i relacyach swych do innych władz, używać mają dawniejszych wyrazów godności i intytulacyi.

Rozporządzenie §. 151 ustawy organicznej dla władz sądowych z d. 28 Czerwca 1850 r. L. 258 dz. pr. p., dało powód do reklamacyj, przynoszących uszczerbek w służbie rządowej, nietylko w ogólności, ale też i w szczególności co do tych władz, które w pismach swoich, do sądów wystosowanych, używają dawniejszej intytulacyi urzędowej (*courtoisie*).

W celu uchylenia rzeczonych reklamacyj, rozporządza ministerstwo sprawiedliwości, iż sądy i prokuratorstwa od dnia, w którym ogłoszone zostaje niniejsze rozrządzenie, w pismach i relacyach swoich, tak zewnątrz jak wewnątrz, według rangi władzy, do której pismo jest stosowane, używać mają dawniejszej intytulacyi urzędowej (*courtoisie*).

Krauss m. p.

53.

Rozrządzenie ministerstwa sprawiedliwości z d. 26. Lutego 1852.

obowiązujące w tych krajach koronnych, dla których wydane zostało rozporządzenie z d. 12. Maja 1851. Nr. 128. dz. pr. pańs.

mocą którego stanowi się, iż termina do rozpoczęcia drogi prawa, oznaczone w pojedynczych rozporządzeniach o uwolnieniu ziemi od ciężarów, pozostają niezmienne.

Dla uchylenia zaszłych wątpliwości, oświadcza niniejszem ministerstwo sprawiedliwości, iż rozporządzeniem z d. 12. Maja 1851. N. 128. dz. pr. p. o zastosowaniu postępowania sumarycznego na spory, odnoszące się do uwolnienia ziemi od ciężarów, nic nie zostało zmienione w terminach, do rozpoczęcia drogi prawa wyznaczonych w pojedynczych rozporządzeniach, względem uwolnienia ziemi od ciężarów wydanych.

Krauss m. p.

XV. Stück.

Ausgegeben und versendet am 9. März 1852.

52.

Erlass des Justizministeriums vom 25. Februar 1852,

wirksam für die Kronländer Oesterreich unter und ob der Enns, Salzburg, Steiermark, Kärnthen, Krain, Görz und Gradiska mit Istrien, Triest, Tirol und Vorarlberg, Böhmen, Mähren, Ober- und Nieder-Schlesien,

wodurch bestimmt wird, dass die Gerichte und Staatsanwaltschaften in ihren Schreiben und Berichten an andere Behörden sich durchgehends wieder der früheren Courtoisie zu bedienen haben.

Die Verfügung des §. 151 des organischen Gesetzes für die Gerichtsstellen vom 28. Juni 1850, Zahl 258 Reichsgesetzblatt, hat in ihrer Anwendung im Allgemeinen sowohl, als insbesondere jenen Behörden gegenüber, welche sich in ihren Zuschriften an die Gerichte der früher üblichen Courtoisie bedienen, zu Reclamationen geführt, welche für das Interesse des Dienstes nicht ohne Nachtheil bleiben.

Zur Beseitigung solcher Reclamationen findet das Justizministerium zu verordnen, dass die Gerichte und die Staatsanwaltschaften vom Tage der Kundmachung dieses Erlasses an, in ihren Schreiben und Berichten sowohl in der Aufschrift, als von Innen nach dem Rangsverhältnisse der Behörde, an welche das Schreiben oder der Bericht gerichtet ist, sich durchgehends der früher üblichen Courtoisie zu bedienen haben.

Krauss *m. p.*

53.

Erlass des Justizministeriums vom 26. Februar 1852,

giltig für jene Kronländer, für welche die Verordnung vom 12. Mai 1851, Nr. 128 Reichsgesetzblatt, erflossen ist,

wodurch bestimmt wird, dass die durch die einzelnen Grundentlastungs-Verordnungen bestimmten Fristen zur Betretung des Rechtsweges unverändert geblieben seien.

Zur Beseitigung vorgekommener Zweifel findet das Justizministerium zu erklären, dass durch die Verordnung vom 12. Mai 1851, Nr. 128 Reichsgesetzblatt, über die Anwendung des summarischen Verfahrens in den auf die Grundentlastung Bezug nehmenden Rechtsstreitigkeiten an den durch die einzelnen Grundentlastungs-Verordnungen bestimmten Fristen zur Betretung des Rechtsweges nichts geändert worden ist.

Krauss *m. p.*

54.

Rozrządzenie ministerstwa finansów z dnia 26. Lutego 1852,

o postępowaniu z towarami, od których cło opłacać się winno według wagi czystej.

W celu ułatwienia obrotu cłowego, wydają ministerstwa finansów i handlu, za wzajemnem porozumieniem się i odnośnie do §§. 8, 10, 13 i 14, uwag wstępnych do taryfy celnej z d. 6. Listopada 1851, następujące rozporządzenie co do towarów, od których cło opłacać należy według wagi czystej:

1. Dozwala się wyjątkowo towary, od których cło opłacać się ma według wagi czystej, oznajmiać (deklarować) według rzeczywistej wagi czystej, t. j. według tej wagi, jaką ma towar bez zewnętrznych obwić lub naczyń schowkowych, lecz z policzeniem wkładek i ostatnich osłon potrzebnych do bezpośredniego zabezpieczenia towaru.

To prawo jednak udzielone być może tylko wystawicielowi pierwotnego oświadczenia (deklaracyi), t. j. takiego, na podstawie którego odbywa się pierwsze wyekspedyowanie towaru.

Tam więc gdzie już jest podane oświadczenie towaru według wagi czystej rachunkowej, nie można dozwolić podania nowego oświadczenia według rzeczywistej wagi czystej, ani temu, który towar odbiera, ani też temu, który go z nowem oświadczeniem dalej przeseła.

2. Oprócz tego, dozwala się tam, gdzie się nie żąda wyjątku z prawa, a zatem gdzie opłata cła nastąpić ma według rachunkowej wagi czystej, nie zważać wcale na podaną wagę czystą i poprzestać na podanej wadze Sporco, z której tedy obrachować winien urząd, opłatę cła przyjmujący, wagę czystą rachunkową, po odtrąceniu tary, prawem przepisanej.

3. Z takowych dozwoleń wynika, iż od towaru, od którego cło według wagi czystej opłacone być ma, w tym razie, kiedy w pierwotnem oświadczeniu albo nie wyrażono wagi czystej, albo też wyrażono wagę odpowiadającą wadze Sporco po odtrąceniu prawem przepisanej tary, — opłacone być winno cło według wagi czystej rachunkowej, we wszystkich zaś innych razach według wagi czystej rzeczywistej.

4. Nie zmieniają się przez to postanowienia uwag wstępnych, zawarte w §§. 13 i 14, co do tych przypadków, w których bez wyjątku oświadczenie i cło od towaru złożone być winno według wagi czystej rzeczywistej.

Baumgartner m. p.

55.

Cesarskie rozporządzenie z dnia 1. Marca 1852,

obowiązujące w krajach koronnych: w Węgrzech, Kroacyi, Slawonii, w województwie Serbskiem i w banacie Temeskim i w Siedmiogrodzie,

mocą którego odesłane zostają wszelkie sprawy cywilne, osądzone w sądach powiatowych, w drugiej instancyi do sądów wyższych dystryktualnych (tabuli banalnej), w trzeciej zaś instancyi do najwyższego trybunału sądowego.

W celu uregulowania toku instancyj w sprawach cywilnych we wszystkich krajach koronnych, według zasad wskazanych przeze Mnie na dniu 31. Grudnia 1851 r. *),

*) Dz. pr. p. Część II. Nr. 4 z roku 1852.

54.

Erlass der Ministerien der Finanzen und des Handels vom 26. Februar 1852,

über die Behandlung der nach dem Nettogewichte zu verzollenden Waaren.

Zur Erleichterung des zollpflichtigen Verkehres finden die Ministerien der Finanzen und des Handels in gegenseitigem Einverständnisse mit Beziehung auf die §§. 8, 10, 13 und 14 der Vorerinnerung zum Zolltarife vom 6. November 1851 über die Behandlung der nach dem Nettogewichte zu verzollenden Waaren Folgendes anzuordnen:

1. Es wird ausnahmsweise gestattet, Waaren, die nach dem Nettogewichte zu verzollen sind, nach dem wirklichen Nettogewichte zu erklären, d. i. nach jenem Gewichte, welches die Waare ohne die äusseren Umschläge oder Behältnisse aber mit Einrechnung der Einlagen und der zur unmittelbaren Sicherung der Waare nöthigen letzten Umschliessungen wirklich hat.

Dieses Befugniss wird jedoch nur dem Aussteller der ursprünglichen Erklärung, d. i. jener eingeräumt, auf Grund welcher die erste Abfertigung der Waare gepflogen wird.

Dort, wo eine Erklärung der Waare nach dem rechnungsmässigen Nettogewichte bereits vorliegt, kann daher weder dem Empfänger der Waare, noch demjenigen, der sie etwa mit einer neuen Erklärung weiter sendet, u. dgl. m., die Einbringung einer neuen Erklärung nach dem wirklichen Nettogewichte zugestanden werden.

2. Es wird ferner gestattet, dort, wo keine Ausnahme vom Gesetze angestrebt wird, und daher die Verzollung nach dem rechnungsmässigen Nettogewichte stattzufinden hat, von der Angabe des Nettogewichtes gänzlich abzusehen, und sich mit der Angabe des Sporcogewichtes zu begnügen, aus welchem sodann von dem Amte, bei dem die Verzollung erfolgt, durch Abzug der gesetzlichen Tara das rechnungsmässige Nettogewicht zu ermitteln ist.

3. Aus diesen Gestattungen folgt, dass die Verzollung einer nach dem Nettogewichte zu verzollenden Waare dann, wenn in der ursprünglichen Erklärung kein Nettogewicht oder ein solches angegeben wird, welches dem Sporcogewichte nach Abzug der gesetzlichen Tara entspricht, nach dem rechnungsmässigen Nettogewichte und in jedem anderen Falle nach dem wirklichen Nettogewichte stattzufinden hat.

4. Die Bestimmungen der Vorerinnerungen §§. 13 und 14 über die Fälle, wo die Waare ausnahmslos nach dem wirklichen Nettogewichte zu erklären und zu verzollen ist, bleiben ungeändert.

Baumgartner m. p.

55.

Kaiserliche Verordnung vom 1. März 1852,

wirksam für die Kronländer Ungarn, Croatien, Slavonien, die serbische Woiwodschaft und das Temeser Banat und Siebenbürgen,

wodurch alle vor den Bezirksgerichten verhandelten Civil-Rechtssachen in zweiter Instanz an die Districtual-Obergerichte (Banal-Tafel), und in dritter Instanz an den obersten Gerichtshof verwiesen werden.

Um den Instanzenzug in bürgerlichen Rechtssachen in allen Kronländern nach den von Mir am 31. December 1851 *) vorgezeichneten Grundsätzen zu regeln, habe Ich nach

*) R. G. B. vom Jahre 1852, II. Stück, Nr. 4.

rozporządzam, po wysłuchaniu Mojej Rady ministrów i Mojej Rady państwa, co następuje:

W Węgrzech, w Kroacyi, Slawonii, w województwie Serbskiem i w banacie Temeskim, co się tycze wszystkich spraw cywilnych, toczonych przed sądami powiatowemi, względem których dotąd sądy krajowe jako druga, sądy zaś dystryktualne wyższe (tabula banalna) jako trzecia instancya ustanowione były, idzie dalsza droga prawa tak w sprawach spornych jakoteż niespornych, począwszy od dnia 1. Kwietnia 1852 r. od sądów powiatowych wprost do sądów dystryktualnych wyższych (tabuli banalnej) jako do instancyi drugiej, od których, jeżeli według ustawy otwarta jest droga dalszemu odwołaniu się do najwyższego trybunału sądowego i kasacyjnego, jako do trzeciej instancyi; dla tego też te tylko procesa i rekursa, wiszące w wyższych instancyach, które już doszły do sądów krajowych, lub do 1. Kwietnia 1852 r. tamże dojdą, sądzone być mają tamże w drugiej instancyi, równie jak w trzeciej instancyi przez sądy wyższe dystryktualne (tabulę banalną).

W Siedmiogrodzie wejdą w życie powyższe postanowienia, skoro tylko rozpocznie się tamże działanie władz sądowych.

Franciszek Józef m. p.

Schwarzenberg m. p. **Krauss** m. p.

Z Najwyższego rozkazu,
Ransonnet m. p.
Dyrektor kancelaryi Rady ministrów.

56.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 1. Marca 1852,

obowiązujące w Wielkiem-Księstwie Siedmiogrodzkiem;

moca którego podaje się do wiadomości, iż w skutku Najwyższego postanowienia z d. 25. Lutego 1852 r. udzielonem zostaje dodatkowo cesarskie zatwierdzenie tak rozporządzeniu, wydanemu przez rząd Siedmiogrodzki cywilno-wojskowy, na dniu 7. Maja 1850 r., przez które władzom politycznym dystryktów: Klausenburgskiego, Karlsburgskiego, Udvarhelyskiego, Rettegskiego i Fogaraszskiego, aż do organizacyi właściwych sądów cywilnych, nadaną została tranzytoryczna działalność urzędowo-sądowa w sporach cywilnych pomniejszej ważności, jak orzeczeniom, które w takich przypadkach w drodze odwołania się wydane zostały przez Siedmiogrodzki rząd cywilno-wojskowy.

Najjaśniejszy Pan, Jego C. K. Apostolska Mość, raczył Najwyższem postanowieniem Swojem z dnia 25 Lutego b. r., przez wzgląd na wyjątkowe położenie Wielkiego-Księstwa Siedmiogrodzkiego, udzielić dodatkowo Najwyższe zatwierdzenie Swoje tak rozporządzeniu, wydanemu przez tamtejszy rząd cywilno-wojskowy na dniu 7. Maja 1850. L. 5718-R. C. W., przez które władzom politycznym dystryktów Klausenburgskiego, Karlsburgskiego, Udvárhelyskiego, Rettegskiego i Fogaraszskiego, aż do organizacyi właściwych sądów cywilnych, nadaną została transytoryczna działalność urzę-

Vernehmung Meines Ministerrathes und nach Anhörung Meines Reichsrathes Folgendes zu bestimmen befunden:

In Ungarn, Croatien, Slavonien, der serbischen Woiwodschaft und dem Temeser Banate hat in Ansehung aller vor den Bezirksgerichten verhandelten Civil-Rechtssachen, für welche bisher die Landesgerichte als zweite, und die Districtual-Obergerichte (Banal-Tafel) als dritte Instanz bestellt waren, der Rechtszug sowohl in Geschäften in, als ausser Streitsachen vom 1. April 1852 angefangen, von den Bezirksgerichten unmittelbar an die Districtual-Obergerichte (Banal-Tafel) als zweite Instanz, und von diesen, in soferne noch eine weitere Beschwerde gesetzlich zulässig ist, an den obersten Gerichts- und Cassationshof als dritte Instanz zu gehen; daher nur mehr über diejenigen im höheren Instanzenzuge schwebenden Processe und Recurse, welche bereits an die Landesgerichte gelangt sind, oder bis zum 1. April 1852 noch dahin gelangen, von denselben in zweiter Instanz, und von den Districtual-Obergerichten (der Banal-Tafel) in dritter Instanz zu entscheiden seyn wird.

In Siebenbürgen haben diese Bestimmungen in Anwendung zu treten, sobald die Wirksamkeit der Gerichtsbehörden daselbst begonnen haben wird.

Franz Joseph *m. p.*

Schwarzenberg *m. p.* **Krauss** *m. p.*

Auf Allerhöchste Anordnung:
Ransonnet *m. p.*,
Kanzleidirector des Ministerrathes.

56.

Verordnung des Justizministeriums vom 1. März 1852,

wirksam für das Grossfürstenthum Siebenbürgen,

womit bekannt gemacht wird, dass durch Allerhöchste Entschliessung vom 25. Februar 1852 der vom siebenbürgischen Civil- und Militär-Gouvernement erlassenen Verordnung vom 7. Mai 1850, durch welche den politischen Behörden des Klausenburger, Karlsburger, Udvárhelyer, Retteger und Fogarascher Districtes bis zur Organisation der competenten Civilgerichte für bürgerliche Rechtsstreite geringeren Belanges eine transitorische richterliche Amtswirksamkeit zugewiesen worden ist, so wie den über solche Fälle von dem siebenbürgischen Civil- und Militär-Gouvernement im Berufungswege erflossenen Entscheidungen nachträglich die kaiserliche Genehmigung ertheilt wird.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschliessung vom 25. Februar l. J., in Berücksichtigung der ausnahmsweisen Zustände des Grossfürstenthumes Siebenbürgen der, vom dortländigen Civil- und Militär-Gouvernement unterm 7. Mai 1850, Zahl 5718- M. C. G., erflossenen Verordnung, wodurch den politischen Behörden des Klausenburger, Karlsburger, Udvárhelyer, Retteger und Fogarascher Districtes bis zur Organisation der competenten Civilgerichte für bürgerliche Rechtsstreite geringeren Belanges eine transitorische richterliche Amtswirksamkeit zugewiesen worden ist, so wie der über

dowo-sądowa w sporach cywilnych pomniejszej wagi, jak orzeczeniom, które w takich przypadkach w drodze odwołania się wydane zostały przez rząd cywilno-wojskowy siedmiogrodzki, — a to tak dalece, iż wszelkie orzeczenia, wydane przez też władze, uważane być winny jak gdyby pochodziły od właściwych władz sądowych; tudzież, iż najwyższy trybunał sądowy i kasacyjny wyrokować ma w trzeciej instancyi w takich orzeczeniach, gdzie według ustawy przypuszczone być może odwołanie do trzeciej instancyi.

Krauss m. p.

solche Fälle von dem siebenbürgischen Civil- und Militär-Gouvernement im Berufungswege erflossenen Entscheidungen nachträglich die Allerhöchste Genehmigung in der Art zu ertheilen geruht, dass alle von diesen Behörden erflossenen Entscheidungen so betrachtet werden sollen, als wenn dieselben von den zuständigen Gerichtsbehörden erlassen wären, und dass der oberste Gerichts- und Cassationshof über solche Entscheidungen in dritter Instanz zu erkennen habe, in soferne nach den Gesetzen eine Berufung an die dritte Instanz zulässig ist.

Krauss m. p.